

waarschijnlijk door de Commissarissen van de Souvereine Vorst in bezit genomen zonder het rurale gedeelte, heette het "Hollandse deel" en had een "Hollandse" Burgemeester in Guill. van der Leeuw, terwijl het rurale gedeelte "het Eilandt" door de "Prussische" Burgemeester Th. Den Ouden werd bestuurd. Tussen deze twee burgemeesters ontstond een conflict naar aanleiding van de vraag of en hoe de archieven verdeeld moesten worden. Een schrijven van 31 Mei 1815 uitgaande van den Gouverneur van Brabant maakte een einde aan het geschil. Bij besluit van 22 Mei 1815 no. 19 werd de "stad" Stevensweert met het "Eiland" onder één bestuur gebracht en de archieven, welke nog in bezit waren van den Burgemeester, Th. Den Ouden aan den "Hollandsen" burgemeester overgegeven.

Het zou ons te ver voeren uit het archief uit deze periode nog meer bijzonderheden op te diepen. We maken dus een sprong naar het jaar 1830 toen Stevensweert opnieuw van Heer veranderde. Het is de tijd toen bijna geheel Limburg zich liet meeslepen in de Belgische opstand, waardoor ook Stevensweert gedurende 9 jaren in felte een deel werd van het nieuwe Belgische Koninkrijk. Behalve te Maastricht woei bezuiden Venlo de Brabantse vlag van alle Limburgse torens.

Na vele besprekingen, conferentie's en congressen, toen de Nederlands-Belgische kwestie eindelijk opgelost ging worden, en een verdrag werd voorgesteld waarbij Limburg op de rechter Maas over terug aan Nederland zou komen, weigerde Willem I de z.g. 24 artikelen te ondertekenen-- en hij bleef weigeren en wijfelen tot 1838. Toen hij echter op 14 Maart verklaarde met België tot een vergelijk te willen komen, verwekte dit bericht te Brussel een paniek; men wilde het offer dat men zich in 1831 getroost zou hebben thans niet meer brengen. 8 jaren lang waren deze gewesten met België aangegroeid. Nu weigerde België te onderhandelen. Niet België